

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Γάλλος αρχαιολόγος ἐπισκεφθεὶς τὴν Νότιον Αφρικήν ἀναφέρει ὅτι ἐν Ροδεσίᾳ ἀνά πᾶν βῆμα ἀπαντῶσιν ἀρχαῖα φοινικικὰ ἐρείπιαν ἀνήκοντα εἰς διαφόρους ἐποχὰς τῆς ἀρχαιότητος. Εἰς αὐτὰ ὑπάρχει ἡ ἀρχαιτεκτονικὴ ίδέα, ἀλλὰ διαδικρίτος. Ἐκ πρώτης δύσεως τὰ ἐρείπια ταῦτα πυράγουσι τὴν ἐντύπωσιν λαβούνθω.

— Διεκόπησαν αἱ ἐν Τεγέῃ ἀνασκαφαὶ πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ νυκτὸς τῆς Ἀλέξου Αθηνᾶς. Θὲ ἐπαναληφθεῖ, τὸν Ιούνιον ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ κ. Μαντελί καὶ θὰ διαρκέσουν ἔτι μῆνας.

— Οἱ Γάλλος ἀρχαιολόγος Γκεγίε ἀπῆλθεν εἰς Κάρον ὅπως συνεχίσῃ τὰς ἀνασκαφὰς ἐν Ἀντινόῳ.

— Τὸ ἐν Βερολίνῳ ἀρχαιολογικὸν Ἰνστιτούτον ἀπεφάσισε νὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς ἐν Παλαιστίνῃ. Πρὸς τοῦτο διάφοροι γερμανοὶ ἀρχαιολόγοι καὶ λόγιοι προσεγγίζουσι μεταβοῦν εἰς Παλαιστίνην.

— Οἱ καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας τοῦ Μονάχου Φουρτεύκκλου θὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἀνασκαφὰς ἐν Αίγυπτῳ διεπάνη τοῦ Ἀντιθεσιλέων τῆς Βαυαρίας.

— Εἰς τὸ προσεγγές φύλλον θὰ δημοσιεύσωμεν ἀρθρὸν τοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Χρ. Ἡλιοπόύλου περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀνακαλυψθέντος Τερροῦ τοῦ Μυλεάτου Ἀπόλλωνος.

— Παρὰ τὸ Θησεῖον ἀνευρέθησαν δύο ἀρχαιῖαι ὑδρίαι, ᾧς ἡ μία ἔχει γῆτη τεθραυσμένη.

— Ανεγνώσθησεν εἰς Κοήτην ὁ διευθυντὴς τῆς Ἀγγλικῆς σχολῆς κ. Μποζέγκιτον ἵνα συνεχίσῃ τοὺς περιστούσιους ἀνασκαφὰς ἐν Παλαιοκάστρῳ τῆς Σιτίας, πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἀρχαίων σίκιῶν καὶ μυκηναϊκῶν τάφων. Οἱ κ. Μποζέγκιτον θὰ ἐπανέλθῃ εἰς Αἴγυπτον τὸ Πάσχα.

— Εἰς Χαϊδωνεῖ, ἐν περιφερείᾳ διαμέτρου 40 μέτρων τύμβου καὶ βίθους 7 μέτρων εὑρέθησαν πυρὶ κολαστικὰ νεκρῶν, ἀπειρος πληθύնης ζιφῶν, μαχαιρῶν, ἔγκειεδίων, αἰγμῶν καὶ δοράτων μήκους 40,000, κάλπαι πλήρεις οστῶν ἀνθρωπίνων, καὶ πληθύς ἀγγείων ιδίως ἐκ τῶν καλούμένων καὶ θράσιων ἀναγρομένων εἰς τέχνην τοῦ 4ου π. Χ. αἰώνος. Σωρὸς ὅστων μετ' ἀπειρούς πληθύνος ὅπλων σιδηρῶν. Η βίθης τοῦ ἀνακαλυφθέντος τύμβου εἶναι 60 μέτρων διαμέτρου καὶ ἀνάγεται εἰς ἐποχὴν πιθανῶς Μακεδονικήν.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

— Εἰς Haverhill τῆς Μασαχουσέτης ἡ ἐλληνομαρτῆρας Harriet Paine ωμίλησε περὶ τοῦ ἀρχαίου ἑλλ. δράματος καὶ ιδίως τῆς «Ἀλκήστιδος» τοῦ Εὔριπιδου.

— Εἰς τῷ Ἰνστιτούτῳ τοῦ Βρούκλιν ἐγένοντο ἔξι διαλέξεις περὶ τῶν Ἑλληνῶν γυναικῶν κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ὑπὸ ἀρχαιομαθῶν καθηγητῶν καὶ ιδίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. Walsn.

— Εἰς τῇ Ἀγγλικῇ Αρχαιολογικῇ σχολῇ Αθηνῶν ωμίλησαν αἱ Αγγλοι αρχαιολόγοι κ. κ. Όυλ. Ντουκάροφ καὶ Μ. Τόντον περὶ ἀρχαίων ἐπιγραφῶν.

— Οἱ ἄρτι ἀφιχθεὶς εἰς Αἴγυπτον εὐέτης τῆς Κνωστοῦ κ. Ἐθναξ, ωμίλησε περὶ τῶν αὐτοῦ εὐρημάτων, ἐν τῷ συλλόγῳ «Παρνασσῷ». «Οσον ἀφορᾷ τὴν τέχνην τῆς Κνωσσοῦ εἰπεν, ὅτι αὐτὴ ἐπέχει τὴν θέσιν τέχνης ἀρχαιζόσης πρὸς τὴν ἐλληνικήν, ἡτις φινέται ἡδη πλέον φινερά, ὅτι εἶναι τέχνη Ἀναγεννήσεως, ἔχουσα τὴν σχέσιν, τὴν ὅποιαν ἔχει ἡ Ἰταλικὴ

Ἀναγέννησις πρὸς τοὺς ἀρχαιζόντας (primitis) ζωγράφους.

— Εἰς τῇ ἐν Αθήναις Γερμανικῇ Ἀρχαιολογικῇ Σχολῇ ὁ νεαρὸς ἐταῖρος αὐτῆς Kolbe ωμίλησε περὶ τοῦ Δημητριακοῦ πολέμου, ὅτοι τοῦ ἀπὸ Δημητρίου Β. Βισιλέως τῆς Μακεδονίας οὗτον καλούσμενον, σχετίσας πρὸς αὐτὸν διαφόρους ἐπιγραφὰς ἐξ Ἐλευσίνος θεωρουμένας ἀρχαιοτέρας. Μετ' αὐτὸν ωμίλησεν ὁ δόκιμος ἀρχαιολόγος Thiersch, μέλος τῆς προσφιλοῦ εἰς τὸν «Ἐλληνας Βαυαρικῆς σίκιογενεῖς. Τὸ ἀγνάγνωστον αὐτοῦ ἥτο μεγίστης σπουδαιότητος. Ἀπειδείξεις ὅτι ὁ ἐν ἑρήμῳ μέρει τῆς Αἰγύπτου παρὰ τὸ Ἀμπουσίο τούτοις εὐέστοις καὶ μέγας τετραγωνικὸς πύργος εἶναι τῆς ἐποχῆς τῶν Πτολεμαίων καὶ δὴ φάρος Τῆς Βοηθείας δὲ αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν τῷ Νομομετικῷ Μουσείῳ τῶν Αθηνῶν Ἀλεξανδρινῶν νομιμάτων ἀπέδειξεν ὅποιον ἥτο τὸ πραγματικὸν σχῆμα τοῦ κολοσσαίου καὶ περιφήσου φάρου τῆς Αἰγύπτου δικαιολόγων ἀρχαιτεκτόνων ἥσαν ἐσφραγέντες δικηφόρων ἀρχαιολόγων ἀρχαιτεκτόνων ἥσαν ἐσφραγέντες εἰναι ἐν τοῖς λεπτομερίαις. Μεγίστης σπουδαιότητος ἐπίσης ἥσαν καὶ δόσι εἴτε ζητῶν νὰ ἀποδεῖξῃ, δηλ. οἱ πρῶτοι μιναρέδες τῶν Ἀράβων καὶ τὰ πρῶτα κωδωνοστάτικα τῶν Βαζαριτινῶν καὶ μάλιστα τὸ τοῦ Αγίου Μάρκου τῆς Βενετίας ἥσαν ἀπομιμήσεις πισταὶ τοῦ Φάρου τῆς Αἰγύπτου δικαιολόγεις.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΙ

— Τὸ α' Διεθνὲς Ἀρχαιολογικὸν Συνέδριον θὰ συνέληθη ἐν Αθήναις τὸν Μάρτιον 1905, ἐντὸς τοῦ Παρθενῶνος. Τὸ συνέδριον, μεταξὺ ἄλλων, θὰ συζητήσῃ τὰ θέματα, ἃν πρέπει νὰ ἀνακοδομηθῇ ὁ Παρθενών, δηλ. ν' ἀναστηλωθῶσιν οἱ κίονες αὐτοῦ, πῶς πρέπει νὰ ἐνεργῶνται καὶ ἀνασκαφές, ἃν πρέπει νὰ διδάσκεται τὸ μάθημα τῆς Αἰγύπτου εἰς τὰ γυμνάσια καὶ πλ.

ΜΟΥΣΕΙΑ

— Τὸ ἐπιγραφικὸν μουσεῖον Αθηνῶν ἀπεφασίσθη νὰ ιδρυθῇ παρὰ τὴν Ἀγ. Τριάδα. Αἱ ἐργασίαι ἀρχονται μετ' ὀλίγης ημέρας.

ΑΝΑΣΤΗΛΩΣΕΙΣ

— Τὸ Δημοτικὸν συμβούλιον Αθηναίων ἐνέκρινε τὴν πρότασιν τοῦ κ. Όμπιλλ περὶ ἀναστηλώσεως τοῦ ἐν Δελφοῖς θηραυροῦ τῶν Αθηναίων, ψήφισαν πρὸς τοῦτο πίστωσιν 20,000 δρ.

ΑΦΙΞΕΙΣ

— Οἱ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Yale τῆς Αμερικῆς καθηγητὴς τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων κ. Θωμᾶς Σεϊμούρος ἀφιχθεῖται κατ' αὐτὰς εἰς Αἴγυπτον ὅπως περιέλθῃ τὴν Πελοπόννησον καὶ τὰς ἥγους τοῦ Διγύζου γέριν ἀρχαιολογικῶν μελετῶν. Οἱ κ. Σεϊμούρος θὰ συνδεύῃ ταῦτα τοῦ κ. Δαΐρηπελδ. Ἐπιστρέψων εἰς Αἴγυπτον θὰ κάμη διάλεξιν.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΜΑΣ

ΝΑΟΣ ΤΕΓΕΑΣ. — Ήν τὴν Τεγέα Παλαιὰ Ἐπισκοπὴ ἀνεγερθεῖσα ἐπὶ τῶν βάθρων ἀρχαίων θεάτρου καὶ εἴτε τῷ κέντρῳ τοῦ διονύσου Τεγεατικοῦ δροπεδίου καὶ ἐν τῷ μέσῳ παλαιοῦ φρούριον, τῆς μεσαιωνικῆς πόλεως Νίκλη, ἡσημεῖα τηναύρων νεν πάσχονται. Πότε ὁ κοδωμῆθη διοχετεύσας οὗτος Βαζαριτινός ναός δεν εἶναι γνωστόν. Λέγεται κατὰ τὴν παράδοσιν ὅτι χριστιανοὶ ἐπιδρομεῖς ενθόντες τὰ ἐρείπια ἀγελάνουσαν τὸν ναόν. Αἰγανῆται ὅτι διαδέσποια οὗτος οὐκέτην εἰς τὴν μεγάλην τοῦ Οίκουρομικοῦ

